

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretrialium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

Articulus VII. De postulatione mixta cum electione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

polim Strigonensem transferimus, & ei licentiam tribuimus transeundi: pallium ei ad nomen, & usum ejusdem Ecclesiæ, transmissuri.

1790. Ex hoc apparet, quod tota admissio sit gratia, non justitia, ut dicitur c. Bonæ cit. præterim cum contineat gratiam dispensationis. Tenetur tamen ex debito officii admittere postulationem factam ob necessitatem, vel utilitatem Ecclesiæ, vel concorditer, vel à duabus partibus Capituli. Quia tenetur non impedire bonum publicum Ecclesiæ. Hinc si Prælatus inferior tali casu postulationem rejiceret, postulantes possunt implorare officium Judicis superioris, ut compellat eum ad admittendam, intellige, si concors sit, & ex legitima causa, glos. in c. Bonæ, V. gratia, arg. c. nullus, de jure Patronat.

ARTICULUS VI.

De forma postulationis.

1791. QUÆSTIO est, an forma, seu solennitates, quæ præscribuntur in electione, ut fiat per scrutinium &c. de quibus titulo sequenti, etiam de necessitate servanda sint in postulatione solenni? nam in simplici eam non requiri, communis tenet. Affirmativam sequitur Innocentius, & alii, negativam Hostiensis, Francis, & alii apud Pirhing h. t. nu. 31. Resp. licet tutius sit eas servari, non esse tamen de necessitate; quia sic postulantes tam parum possent à postulatione recedere, antequā Superiori præsentetur, quām possint recedere ab electione rite peracta, & quoad hoc in jure non æquiparantur, cum ratio solennitatum in electione, electo detrus, non autem postulatio postulato.

1792. Not. tamen 1. requiri, ut vitetur verborum, & orationis confusio, per quam postulatio fieret incerta, v.g. eligimus postulando, postulam⁹ eligendo &c. eligo postulandū, postulo eligendū. Itē eligo in postulandū, vel postulo in eligendū. Nam sic electio, vel postulatio facta, ipso jure irrita est, c. un. h. t. in 6. Similiter prohibetur haec forma: eligo, & postulo, prout de jure melius videbitur: excipe, nisi quis rationabiliter dubitet, & hujus justam causam reddat. Nam eo posito, & soluto dubio, licebit ei, accepto optationis instrumento intra mensem, alterutram viam eligere; Barbara in c. perpetuo h. t.

Not. 2. etiam necessarium esse, ut postulatio fiat collegialiter, vel *capitulariter*, à duabus partibus, vel majori parte; Faganus in c. Bonæ, 3. h. t. n. 46. item, ut insinuetur postulato, & habito ejus consensu, Superiori. Postulatus autem consensum dare debet intra mensem, nisi causa plus temporis tribuat; ita Zoësius h. t. num. 10. & consensus debet esse talis, ut non dicat: *consentio*, vel, *neque consentio; neque dissentio, sed me dispositio Summi Pontificis* (vel ejus, à quo pendet admittere) *committo*; ne scilicet notetur ambitione; Pirhing cit. n. 38.

1793.

ARTICULUS VII.

De postulatione mixta cum electione.

CUM quandoque contingat, in provisione Prælaturæ vacantis, esse aliquem, in cuius Personam inclinent plures electores, qui tamen non est eligibilis, sed tantum postulabilis; alios autem in alium, qui passim eligi capax est; adeoque à majori parte unum postulari; à minori verò alium eligi ad Prælaturam vacantem; questio est, quid sit dicendum, an major numerus postulantum minori eligentium præferri possit, aut debeat? vel econtra? pro sententia, quæ affirmat, postulationem in ejusmodi casu præferendam esse electioni, citatur Paslerinus in tract. de elect. canon. c. 24. n. 61. cui videtur consonare glossa in c. Scriptum 40. de elect. V. confirmes, ibi: ubi duæ partes postulant aliquem, licet jus non acquiratur postulato, ut agere possit: tamen potest petere gratiam, & injuria fit ei, si non fiat illi gratia. Et idem crederem, si major pars postulat, quod gratiam deberet habere; licet enim c. scriptum loquatur de duabus partibus, non credo necessarium; hoc enim in eo puncto non continet jus commune; sed tantum quandam provisionem de consensu partium, prout colligitur ex illis verbis: si partes consenserint, hoc modo procedas.

1794.

Deinde communis sententia Canonistarum est, quod à tempore S. Generalis Concilii Lateranensis, anno Christi 1215. celebrati sub Innocentio III. Pontificatus sui anno 18. nulla electio canonica reputari, aut confirmari valeat, nisi celebrata fuerit à majori parte Capituli; sic enim loqui-

1795.

loquitur Pontifex c. 24. quia propter di-versas electionum formas, quas quidam invenire conantur, magna pericula imminent Ecclesiis viduatis, statuimus &c. ut is collatione habita eligatur, in quem major, & senior pars Capituli consenserit, &c. alias electio non valeat. Quæ Conciliaris dispositio cum sit novi juris induc-tiva, expresse statuens; eam solam elec-tionem valere, quæ à majori parte Capi-tuli celebrata fuerit, & post hujusmodi Conciliarem dispositionem nulla in hanc usque horam alia emanaverit constitutio declarans, electionem à minori Capituli parte factam, ullo unquam excogitabili casu, pro canonica esse reputandam: hinc inconcussa remanet contentia, nullam dari posse electionem canonicam soli minori parti innitentem. Hoc ipsum variae con-stitutions subsecutorum SS. Pontificum c. Cumana, 50. c. In genesi. 55. c. Ecclesia vestra, 57. de elect. confirmant; suffraganturque Concordata Germaniae in ver-bis: item placet nobis, quod in Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis fiant elec-tiones Canonica, quæ ad dictam sedem deferantur, & se canonica fuerint, eas confirmabimus.

1796. Verum his non obstantibus communis tenet, ut postulatio concurrens cum elec-tione, huic prævaleat, requiri, quod suf-fragia postulantum duplo plura sint, quam eligentium; ita Layman in c. scriptum, 40. de elect. n. 4. Gonzalez in c. 3. de po-stul. Prael. n. 15. Hostiensis in c. Scriptum, & utrum jus, n. 13. Abbas ibid. n. 14.

Philipus Braun h. s. & alij communiter. Decisio sumitur ex cit. c. scriptum, 40. h. t. ubi agitur de hoc casu, & deciduntur sequentia: Primo, quod, ubi postulatio cum electione concurrit, postulatio ad-mittatur rejecta electione, si numerus po-stulantum est duplo major, & postulatus dignus. Secundo, si postulatus sit indignus, postulationem, & electionem reprobari, si hoc major pars postulantum ignoravit. Tertio, si major pars postulantum scivit, postulatum esse indignum, & electus, licet à minori parte, sit idoneus, electionem confirmari, quod etiam faciendum est, si numerus postulantum non sit duplo ma-jor. Ex hac autem decisione clare ha-betur, postulationem non prævalere elec-tioni, quando cum illa concurrit, nisi habeat duplo majorem numerum postu-lantium, quam sit numerus eligentium. Confirmari potest exemplò recenti, ubi Innocentius XI. postulationem Cardinalis Fürstenbergij ad vacante Ecclesiam Colonensem rejecit, & electionem Se-renissimi Principis Josephi Clementis, ex Bavaria Ducibus confirmavit, licet po-stulatus, ex 24. suffragiis Electorum ha-buerit 13. electus autem tantum 9. duobus reliquis in alios dispersis, ut patet ex Brevi confirmatorio Electionis Colonensis dato apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die vigesimo Septembri, anno M. DC. LXXXVIII. Pontificatus Inno-centii XI. anno duodecimo: ejus autem tenor is est:

* *

DILECTO FILIO JOSEPHO CLEMENTI EX DUCIBUS BAVARIAE, ELECTO COLONIENSI INNOCENTIUS PP. XI.

1797. **D**ilecte Fili, Salutem, & Apostoli-cam Benedictionem. Apostolatus officium, meritis licet imparibus, No-bis ex alto commissum, quo Ecclesiarum omnium solicitudinem gerimus, salubri-ter exequi, adjuvante Domino, jugiter satagentes, solliciti corde reddimur, & solerter, ut cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur committendis, tales eis in pastores præficere studeamus, quo-rum præsidio, & auctoritate, provida-que directione, illæ non solum præser-

ventur à noxijs, sed etiam, adspirante superni favoris aurâ, felicibus proficerè valeant incrementis.

Sanè Metropolitana Ecclesia Colonensi, cuius pro tempore existens Archi-E-piscopus, etiam S. R. I. Princeps, Elector existit, & cui b. m. Maximilianus Hen-ricus ex Ducibus Bavariae, dum viveret, Archi-Episcopus præsidebat, per obitum ejusdem Maximiliani Henrici, qui extra Romanam Curiam debitum naturæ per-solvit, Pastoris solatiō destitutā, cum di-lecti